

jutarnji.hr

Jutarnji list - Hrvatska glumica: 'Pred cijelim razredom svoje kćeri zaboravila sam tekst, pa mi je ona iz publike dobacivala: 'Mama, zaboravila si...'

Sasvim nekonvencionalnu predstavu o sreći, namijenjenu djeci, ali i odraslima, spremaju ovih dana u Žar ptici.

Što je sreća, kako ju prepoznati i gdje tražiti, o tome pripovijeda **David Collins**, član svjetski poznatog komičarskog dua The Umbilical Brothers.

Postavlja hrvatsku verziju svoje prve predstave za djecu, "Dijete sreće" ("The Luck Child"), koju je originalno radio za Sidney Theatre Company.

U Australiji je predstava bila veliki hit, i među djecom i među roditeljima, u njoj je pantomime, fizičke komedije, šlapsticka i oponašanja zvukova.

Tamošnji kritičari tvrde da je to komad koji treba pogledati svako dijete, ako želite da se još kao malo zaljubi u kazalište.

I hrvatsku verziju "Djeteta sreće" režira David Collins. Ovo je treća europska inačica "Djeteta sreće", prije toga ju je Collins postavio u Švedskoj i Italiji.

Sve likove u našoj verziji "Djeteta sreće" igra **Amranda Prenkaj**.

David Collins i Amanda Prenkaj

Pripovijedaju priču zasnovanu na legendi o sedmom sinu, popularnoj u mnogim kulturama, prema kojoj se vjeruje da je sedmi sin u obitelji obilježen kao "dijete sreće". U ovoj priči pročulo se da će sedmi sin - sedmog sina postati kralj. Uznemireni kralj naredio je da se pronade to dijete, da ga se baci u vodu. Skuge su dijete bacile, ali ga je spasio cirkuski majmun i odveo u cirkus u kojem je odrastao....

O suradnji s Collinsom **Amanda Prenkaj** kaže:

"Zaista je neka luda sreća upoznati svoj uzor još iz fakultetskih dana na akademiji u Osijeku kada smo bezuspješno krali fore iz njihovih predstava. Naime, za one koji ne znaju David Collins je polovica velikog australskog dvojca Umbilical Brothers. Dvojac koji je svoj uspjeh izgradio na vještini mime i zvučnog teatra.

Mislim da dovoljno govori činjenica da su bili predgrupa pokojnom **Robinu Williamsu** prije njegovog stand-up-a. I onda se The Umbilical Brothers nekim čudom pojave u Ludoj kući gdje su gostovali sa zadnjom predstavom The Distraction.

Prvo što sam mu rekla, na engleskom naravno: "Bok, ja sam Amanda i bezuspješno sam krala vaše ideje." I tu je sve krenulo. Puno vremena provodimo gubljući razne gluposti na našim mobilnim. Pa evo pozivam sve čitatelje, koji ne poznaju njihov rad, da upišu u tražilicu Umbilical Brothers i bit će im jasno kada kažem da je rad s Davidom izgledao kao najbolja igra u parkiću. Znali smo ne jesti satima jer smo htjeli iskoristiti što više vremena radeći na projektu.

jutarnji.hr, 9.4.2025.

Evidencijski broj / Article ID: 22652982

Naslov / Title: Hrvatska glumica: 'Pred cijelim razredom svoje keri zaboravila sam tekst, pa mi je ona iz publik...

URL: [Originalni lanak](#)

OTS: 224209

David Collins i Armanda Prenkaj

Velika je sreća pored sebe imati svjetsku facu čije si vrijeme dobio na tri puna dana, ali i velika odgovornost i prema njemu i prema kazalištu, a onda u konačnici najbitnije i prema djeci

S nama je radio i moj prijatelj i kolega, talentirani **Damir Klementić** koji je bio asistent Davidu jer je trebalo nastaviti raditi i kad redatelj ode. Na probama sam upijala sve. Od načina na koji se kreće, govori, glumi, pokazuje mi zvukove. Ispostavilo se i da imamo sličan smisao za humor što je jako bitno kada s nekim radiš jedan ovakav projekt koji kroz duhovitost priča priču. Davidu je bilo važno da imamo i dječju publiku pa sam organizirala da razred moje kćeri pogleda predstavu. David je htio biti siguran hoću li biti djeci smiješna, i sva sreća nagrađivali su me smijehom"

Smijuci se i sama, glumica dalje nastavlja:

"Ja sam na toj izvedbi zaboravila jedan dio teksta, dosta bitan, pa mi je moja kći Zita iz publike dobacivala: 'Mama, zaboravila si reći adresu.'"

Collinsa je jedno večer odvela da prošeću Mirogojem

"Kako smo cijelo vrijeme bili u kazalištu, na vrhu Srebrnjaka, pored groblja, jednu smo večer prošetali grobljem jer nismo imali puno vremena za razgledavanje. David je bio oduševljen Bollevom arhitekturom

Naposljedku smo morali preskakati ogradu kako bismo izašli, jer smo prekasno došli."

Što je za nju sreća?

"Za mene je sreća kada uspijem pogoditi viši ton u pjesmi. Snijeg. Kada nam ne propadne češnjak koji smo mama i ja posadile u vrtu jer je palo previše kiše. Kada radiš i kada se družiš s osobama s kojima dijeliš iste knjige i isti humor. A najviše kada se moja kći Zita smije mojim glupastim forama. Nekad se sreća krije na najčudnijim mjestima, kada nešto ne uspiješ ili kada nešto pogriješiš. Kada se makne prvi početni strah da si nešto pogriješio, iza toga te često dočeka neki pravi dragulj."

Ima li nešto u razmišljanjima o sreći što je možda, po prvi put osvjestila radeći na ovoj predstavi?

"Ima, ima.

Vjerojatno je pretenciozno reći da mislim da nas kapitalizam tjera da je sreća nešto što može i treba biti u okvirima. Zadovoljavanje društvenih normi: imati pošto poto obitelj, savršenog partnera, posao...nastavimo niz. Kada ganjaš te norme nisi tu i sada, pa još ako se one ne ostvaruju tempom kojim trebaju, misliš da te je sreća napustila. A onda mi se kroz dječje oči i ovu predstavu to zbilja negdje promijenilo, pomaknulo. Djeca ne poznaju definiciju sreće, poznaju osjećaj, TU i SADA...kada kažeš riječ sreća, to tako lijepo zvuči, kao da ima neka vibracija oko te riječi, i ta vibracija se preljeva, tu i sada. A poanta predstave je da ne moraš biti rođen kao kralj da bi bio sretan. Djete sreće može biti svatko od nas. Taj osjećaj je u svakome od nas i sreća nas zbilja može pratiti. Možda nekad zaspe, spava zinski san ili je samo prehladena. Mora i ona nekada na godišnji.

Za Davida je to 'živjeti tu i sada', a to znači osjećati, vidjeti u svemu nešto kreativno i zabavno. Neka vrsta kreativno zaigrane životne filozofije. To je prije svega osjećaj unutar našeg tijela, sreća i uma. Koji se onda miješa i s odlukom da taj osjećaj negujemo. Nešto poput povrtjaka ili vrta koji neguješ i zaljevaš i poštuješ njegove promjene kroz godišnja doba jer se u svakome od njih nešto čudesno i zabavno događa."

Jako je zanimaju reakcije publike:

"Ma, jedva čekam zaigrati u kazalištu i vidjeti kako djeca reagiraju. "Djete sreće" nije tipična predstava. Nije lektirni naslov. Humor je isto drugačiji, urbilicalovski. I tema sreća možda nije trenutno najaktualnija. Nažalost, čudna su neka vremena i težino angažiranim predstavama. Ali osjećaj sreće je temelj našeg identiteta, pa tako i društva. Trebamo to osvještavati, vidjeti koje stvari pune naša srca. Nadam se da će ova predstava to činiti. Jako sam uzbuđena jer se ovim projektom potpuno izbacujem iz svoje sigurne zone. Strah me je, ali se uzdam u dobar vjetar sreće. Ili kako bi moj asistent redatelja Damir rekao: 'Ti nam stvaraš magiju.' A za to je potrebno biti tu i sada."

Premijera je 10. travnja. Scenografiju je napravio **Guido Venturini**, kostim **Ana Fuciša**. Glazbu potpisuju **Ivana Starčević** i **Marko Levanić**, a dizajn svijeta **Luka Matić**.